Vindecarea lui Naaman (5)

Sfârşitul lui Ghehazi

Hugo Bouter

© Hugo Bouter, Online începând de la: 26.10.2018, Actualizat: 26.10.2018

soundwords.de/ro/a11448.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: 2 Împăraţi 5.20-27

2 Împăraţi 5.20-27: Şi Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis: „Iată, stăpânul meu a cruţat pe Naaman sirianul şi n-a luat din mâinile lui ce a adus; viu este Domnul, voi alerga după el şi voi lua ceva de la el“. Şi Ghehazi a alergat după Naaman. Şi, când l-a văzut Naaman alergând după el, a sărit din car în întâmpinarea lui şi a zis: „Pace?“ Şi el a zis: „Pace! Stăpânul meu m-a trimis, zicând: «Iată, au venit la mine tocmai acum, din ţinutul muntos al lui Efraim, doi tineri dintre fiii profeţilor; dă-le, te rog, un talant de argint şi două schimburi de haine»“. Şi Naaman a zis: „Învoieşte-te să iei doi talanţi“. Şi a stăruit de el şi a legat doi talanţi de argint în doi saci cu două schimburi de haine şi le-a pus pe doi dintre slujitorii săi şi le-au purtat înaintea lui. Şi, când a venit la deal, le-a luat din mâna lor şi le-a strâns în casă; şi a dat drumul oamenilor şi ei au plecat. Şi a intrat şi a stat înaintea stăpânului său. şi Elisei i-a zis: „Dincotro, Ghehazi?“ Şi el a zis: „Robul tău n-a fost nicăieri“. Şi Elisei i-a zis: „N-a mers inima mea cu tine când s-a întors omul din carul său în întâmpinarea ta? Este timp de luat argint şi de primit haine, şi măslini şi vii, şi oi şi boi, şi robi şi roabe? Lepra lui Naaman se va lipi de tine şi de sămânţa ta pentru

totdeauna“. Şi a ieşit dinaintea lui lepros, alb ca zăpada.

După ce am văzut cum a fost curăţit Naaman şi cum şi-a dedicat viaţa lui Dumnezeu, ne îndreptăm atenţia spre sfârşitul tragic al lui Ghehazi. Aceasta este o atenţionare serioasă adresată creştinilor cu numele.

Lăcomia lui Ghehazi

Sfârşitul capitolului constituie perechea întunecată a relatării despre curăţirea lui Naaman. Lăcomia lui Ghehazi se deosebea mult de lepădarea de sine a lui Elisei. Minciuna slujitorului stă în mare contrast cu sinceritatea stăpânului lui. Vedem aici cum Dumnezeu verifică inima şi rărunchii (Psalmul 7.9 „(7:9) Să se sfârşească răutatea celor răi şi întăreşte-l pe cel drept, Tu, care cercetezi inimile şi rărunchii, Dumnezeul cel drept!“; Ieremia 11.20 „(11:20) „Dar Tu, Doamne al oştirilor, care judeci drept, care cercetezi rărunchii şi inima, fă-mă să văd răzbunarea Ta asupra lor, pentru că Ţie Ţi-am încredinţat cauza mea“.“). El judecă gândurile şi simţirile inimii (Evrei 4.12 „(4:12) Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este viu şi lucrător şi mai ascuţit decât orice sabie cu două tăişuri şi pătrunzând până la despărţirea sufletului şi a duhului, a încheieturilor şi a măduvei, şi în stare să judece gândurile şi intenţiile inimii.“). El aduce la lumină chiar şi ce este ascuns şi descoperă sfaturile inimii (1 Corinteni 4.5 „(4:5) Aşa că nu judecaţi nimic înainte de vreme,

până va veni Domnul, care va şi aduce la lumină cele ascunse ale întunericului şi va arăta sfaturile inimilor; şi atunci fiecare îşi va avea lauda de la Dumnezeu.“). El are puterea să dea pe faţă pe cei făţarnici. El ştie totul. Aşa auzim aici ce gândea Ghehazi şi planurile, pe care el le născocea (2 Împăraţi 5.20 „(5:20) Şi Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis: „Iată, stăpânul meu a cruţat pe Naaman sirianul şi n-a luat din mâinile lui ce a adus; viu este Domnul, voi alerga după el şi voi lua ceva de la el“.“). El credea că secretul lui va rămâne ascuns. El nu a ţinut seama de Dumnezeul viu. Ce evaluare greşită, ce rătăcire, să gândească, că el ar putea abuza de poziţia şi autoritatea omului lui Dumnezeu fără să aibă parte de consecinţe grave.

Ghehazi, mânat de dorinţa după bani şi bunăstare, a căzut dintr-un păcat în altul. Este o listă tristă de minciuni păcătoase şi înşelăciune, o desconsiderare a stăpânului său şi abuz de autoritatea acestuia. Realmente, dragostea de bani este o rădăcină a tuturor relelor (1 Timotei 6.10 „(6:10) Pentru că iubirea de bani este o rădăcină a tot felul de rele; după care unii, umblând, s-au rătăcit de la credinţă şi s-au străpuns pe ei înşişi cu multe dureri.“). Şi lăcomia nu este altceva decât slujire la idoli (Coloseni 3.5 „(3:5) Omorâţi deci mădularele voastre, cele de pe pământ: curvie, necurăţie, patimă, poftă rea şi lăcomie, care este idolatrie,“). Ghehazi a avut chiar curajul să jure pe Dumnezeu, că el va alerga după Naaman şi va lua ceva de la el: „(...) viu este Domnul.” Ce jurământ pe faţă, fals. Ghehazi s-a dat evlavios, dar curând a fost demascat.

Slujitorul profetului nu a avut nici un respect faţă de acţiunile stăpânului său. Pentru el era de neînţeles că stăpânul său l-a ajutat necondiţionat pe acest sirian, pe duşmanul lui Israel. Se pare că el nu acordă nici o importanţă faptului că Naaman venise să cunoască pe Dumnezeul lui Israel şi să înveţe să trăiască din har. Ar fi păcat să piardă o astfel de ocazie favorabilă. A fugit repede după Naaman, ca să repare această omisiune. Naaman a văzut pe cineva fugind după el. A sărit din carul său şi a întrebat îngrijorat: „Pace?” (2 Împăraţi 5.21). Ghehazi avea minciuna pregătită. Doi profeţi (săraci) veniseră la Elisei. Întrebarea era, dacă ei ar putea primi câte un talant de argint şi haine de schimb. Naaman era bucuros să poată totuşi arăta recunoştinţa lui pe acest drum, şi a dat o cantitate dublă de argint, decât a fost rugat. Cu ajutorul robilor lui Naaman Ghehazi a dus totul pe deal în apropierea casei lui Elisei. Aici s-a despărţit de oameni şi a dus comoara într-un loc sigur.

Întâlnirea lui Ghehazi cu Elisei

Ca şi cum nu ar fi fost nimic, Ghehazi a intrat şi a stat înaintea stăpânului său. S-a dat a fi un slujitor credincios. Elisei i-a pus o întrebare lămuritoare: „Dincotro, Ghehazi?” (2 Împăraţi 5.25a). Astfel de întrebări străpungătoare sunt caracteristice pentru

Scriptură. În cartea Geneza, de exemplu, sunt trei întrebări esenţiale pentru oricine: „Unde eşti?”, „Ce ai făcut?”, „De unde vii şi unde te duci?” (Geneza 3.9; 4.10; 16.8).

Cu o ultimă minciună Ghehazi a încercat să acopere înşelătoria lui: „Robul tău n-a fost nicăieri” (2 Împăraţi 5.25b). După aceea urmează demascarea. Dumnezeu a descoperit lui Elisei adevărul. El a văzut ce s-a petrecut: „N-a mers inima mea cu tine când s-a întors omul din carul său în întâmpinarea ta?” (2 Împăraţi 5.26a). Elisei a mai pus o ultimă întrebare cercetătoare: „Este timp de luat argint şi de primit haine, şi măslini şi vii, şi oi şi boi, şi robi şi roabe?” (2 Împăraţi 5.26b). Însă Ghehazi a gândit că era o ocazie deosebită să-şi facă o viaţă nouă. Şi astăzi sunt mulţi credincioşi uşor influenţabili prin bunăstarea materială!

Dar dacă din această întrebare facem o aplicare ceva mai liberă, vedem că Ghehazi nu a recunoscut natura adevărată a zilelor în care el trăia. El nu a recunoscut că era un timp în care judecata stătea gata să înceapă (compară cu Luca 12.56 „(12:56) Făţarnicilor, înfăţişarea pământului şi a cerului ştiţi să o deosebiţi, dar timpul acesta, cum de nu-l deosebiţi?“). El nu a înţeles, că era mai bine să trăiască împreună cu omul lui Dumnezeu în ruşine, decât în bunăstare. Dar cum este cu noi? Observăm noi, că trăim în

ultimele zile? Cunoaştem noi timpurile, ca să ştim ce trebuie să facă Israel (1 Cronici 12.32 „(12:32) Şi dintre fiii lui Isahar, care ştiau să deosebească timpurile, ca să ştie ce trebuia să facă Israel, capii lor erau două sute şi toţi fraţii lor erau sub porunca lor.“)? Dorim noi să fim slujitori credincioşi ai Domnului, care aşteaptă venirea Lui?

O pedeapsă

Ghehazi a fost pedepsit pe drept cu boala de care Naaman a fost vindecat. Deoarece el şi-a însuşit pe nedrept argintul lui Naaman, el a primit şi boala lui. În continuare era o judecată colectivă (compară cu Iosua 7.24 „(7:24) Şi Iosua şi tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, şi argintul şi mantaua şi lingoul de aur şi pe fiii săi şi pe fiicele sale şi boii săi şi măgarii săi şi oile sale şi cortul său şi toate ale sale şi le-au adus în Valea Acor.“; Daniel 6.25 „(6:25) Atunci împăratul Darius a scris către toate popoarele, naţiunile şi limbile care locuiesc pe tot pământul:„Pacea să vi se înmulţească!“). Lepra se va lipi de el şi urmaşii lui pentru totdeauna (2 Împăraţi 5.27a „(5:27) Lepra lui Naaman se va lipi de tine şi de sămânţa ta pentru totdeauna“. Şi a ieşit dinaintea lui lepros, alb ca zăpada.“).

După aceea Ghehazi a părăsit casa lui: „Şi a ieşit dinaintea lui lepros, alb ca zăpada” (versetul 27b; compară cu Exodul 4.6 „(4:6) Şi Domnul i-a mai spus: „Pune-ţi acum mâna în sân“. Şi el şi-a introdus mâna în sân şi a scos-o şi, iată, mâna lui era albă de lepră, ca zăpada.“ ;

Numeri 12.10 „(12:10) Şi norul s-a îndepărtat de pe cort. Şi, iată, Maria era leproasă, ca zăpada. Şi Aaron s-a întors spre Maria şi, iată, era leproasă.“). Marcat de boala sa, „a ieşit de la el”. Era imposibil pentru el din punct de vedere moral să rămână în apropierea lui Elisei, cu toate că el putea fi declarat curat conform legii leprosului (Leviticul 13.13 „(13:13) şi preotul îl va cerceta şi, iată, lepra a acoperit toată carnea lui, atunci va declara curat pe cel cu rana: s-a schimbat toată în alb: este curat.“).

Această pedeapsă aspră era în concordanţă cu gravitatea păcatului:

(1) El nu a ţinut seama de faptul că iubirea de bani este o rădăcină a tuturor relelor.
(2) El a cedat poftelor lui carnale (bani şi bunăstare).
(3) El a desconsiderat autoritatea omului lui Dumnezeu înaintea lui Naaman.
(4) El a minţit pe profet.
(5) El a dispreţuit harul lui Dumnezeu faţă de păgâni.
(6) El nu a arătat înţelegere pentru timpul în care trăia.

Dar cât de îngrozitor este pentru cineva, care a trăit aşa de aproape de Elisei, să plece în felul acesta din prezenţa profetului! Nu ştim, dacă el l-a mai văzut vreodată. Aceasta

este o atenţionare serioasă pentru cei care mărturisesc că sunt creştini, pentru toţi care sunt familiarizaţi cu Hristos, Omul lui Dumnezeu, dar pe care nu-L cunosc cu inima. Sfârşitul lui Ghehazi ne lasă să ne gândim la ceea ce Pavel, un profet nou-testamental, a scris credincioşilor din Corint, care mărturiseau că ei cunosc pe Domnul. „Dacă cineva nu-L iubeşte pe Domnul Isus Hristos, să fie anatema (blestemat); Maranata [remarcă: Domnul vine sau să vină]!" (1 Corinteni 16.22). Astfel de persoane trebuie să sufere pedeapsă veşnică, pierzare veşnică de la faţa Domnului, şi de la gloria puterii Sale (2 Tesaloniceni 1.9 „(1:9) care vor suferi pedeapsă, pieirea eternă de la faţa Domnului şi de la gloria puterii Sale,").

Întrebări

(1) Te-ai verificat vreodată, dacă eşti un credincios adevărat (compară cu 2 Corinteni 13.5 „(13:5) pe voi înşivă cercetaţi-vă, dacă sunteţi în credinţă; pe voi înşivă încercaţi-vă: nu recunoaşteţi cu privire la voi înşivă că Isus Hristos este în voi? Numai dacă, în adevăr, sunteţi dezaprobaţi.")?

(2) Recunoşti tu, că eşti vinovat ca Ghehazi, dacă nu te întorci cu adevărat de la idoli la Dumnezeu?

(3) Cauţi tu prezenţa lui Hristos, adevăratul Om al lui Dumnezeu, cu inima sinceră?

Tradus de la: *Die Heilung Naamans*
Lektionen aus 2 Könige 5, 2004

Traducere: Ion Simionescu